

ЗАЯВКА НА УЧАСТЬ
у Всеукраїнській студентській науково-практичній Інтернет-конференції
«СУЧАСНІ ФІЛОЛОГІЧНІ ДОСЛІДЖЕННЯ: ТРАДИЦІЇ ТА ІННОВАЦІЇ»

Прізвище, ім'я, по батькові	Шумаєва С.П., Качур С.
Освітній ступінь	бакалавр
Рік навчання	2
Факультет	ПГФ
Повна назва закладу освіти	УДПУ
Домашня адреса (вулиця, номер будинку / квартири, місто, область, країна, індекс), адреса відділення Нової пошти для пересилання матеріалів конференції	вул. Горького 30, кв. 77 Умань, Черкаська обл. 20300
Телефон	0937239323
E-mail	Svetlana.shumaeva75@ukr.net
Тема доповіді	Диференційований підхід до навчання дітей з особливими освітніми потребами
Запланована секція	Сучасні тенденції в методиці викладання іноземних мов.
Фінансові умови (необхідне виділити):	
1) 220 грн – друковані матеріали конференції (збірник тез, програма, сертифікат участі);	
2) 70 грн – друковані матеріали конференції (програма, сертифікат участі);	
3) 50 грн – електронний варіант матеріалів конференції (збірник тез, програма та сертифікат участі – у PDF форматі)	

Світлана Качур,
*студентка II курсу навчання,
природничо-географічний факультет,
Уманський державний педагогічний університет імені Павла Тичини,
м. Умань*

Світлана Шумаєва
*к.п.н., доцент кафедри іноземних мов
Уманський державний педагогічний університет імені Павла Тичини,
м. Умань*

ДИФЕРЕНЦІЙОВАНИЙ ПІДХІД ДО НАВЧАННЯ ДІТЕЙ З ОСОБЛИВИМИ ОСВІТНИМИ ПОТРЕБАМИ

Змістовне вивчення проблеми впровадження практики інклюзивної освіти засвідчило доцільність її організації одразу у двох напрямках: всестороння підтримка інклюзивного середовища з культурою взаємної поваги на загальному та індивідуальному рівнях. Стосовно останнього, найголовнішим є усвідомлення кожним окремим вчителем принципів інклюзивної освіти, до яких належать:

- цілі та етос інклюзивної освіти
- переваги для всіх учнів, які перебувають у середовищі інклюзивного навчання
- різниця між інклюзією та інтеграцією (тобто взаємодія з доступом)
- методи навчання та виховання, які враховують різноманітність учнів.

Прикладом впровадження елементів інклюзивної освіти є диференціація навчання, яка є практичною реакцією на індивідуальні особливості учнів. Навіть у середовищі, де навчальні бар'єри були зведені до мінімуму, учням все одно доводиться працювати в своєму власному темпі і по-своєму. Диференційоване навчання передбачає розробку загального розуміння нейророзмаїття з метою надання учням максимальної автономії шляхом надання їм додаткових ресурсів, матеріалів, завдань, підтримки, адекватних очікувань та правильної організації навчання. Так, організовуючи процес диференційованого навчання, вчитель повинен вміти підібрати різноманітні матеріали, різні типи та формати текстів; завдання, які дозволили б учням самим обирати почерговість завдань та розподіл

ролей у груповій роботі. При цьому вчитель повинен розуміти, що кожен учень може виконати лише якусь певну порцію завдань і усвідомлювати, що часто процес навчання є більш вагомим, ніж його готовий продукт. Як результат, учні повинні мати змогу використовувати різноманітні технології та довідкові матеріали в різному обсязі; групи мають формуватися за принципом забезпечення балансу здібностей і навичок; а учням, які того потребують, повинна приділятися більша увага і, нарешті, навчальне середовище повинне бути організоване таким чином, щоб учні могли виконувати різні завдання в межах спільного простору.

Попри цілу низку вироблених орієнтирів, варто відзначити, що не існує єдиної стратегії яка б працювала однаково на кожного учня. Складні взаємодії між когнітивними профілями людей, їх особистими обставинами та середовищем навчання означають, що вчителі та інші фахівці, які працюють з учнями з особливими освітніми потребами повинні сприймати кожен ситуацію індивідуально і не припускати що те, що працювало раніше, спрацьовуватиме в кожному випадку. Проте, вчителі можуть знайти корисну відправну точку, з якої можна експериментувати, роздумувати і вдосконалювати свої методики. Беззаперечним фактом залишається те, що вчитель неодмінно повинен враховувати цілий ряд факторів ще на етапах планування як цілого курсу, так і кожного окремого уроку. До останніх належить вибір:

- методології заняття
- діапазону методів навчання (від групового до індивідуального)
- навчальних матеріалів (мультисенсорні та мультимодальні ресурси)
- належного навчального середовища (максимально зручне для всіх учасників навчального процесу)
- методів утримання аудиторії (чіткість інструкцій та встановлення спільної і демократичної системи правил)

Важливим є також і результат, підсумок проведеної роботи, який має включати в себе:

- оцінювання навчальних досягнень вчителем (чіткість та конструктивність відгука)
- власна оцінка учнями проведеної роботи у класі (порівняння відповідей на різні завдання та між різними групами учнів)
- обмін досвідом (неформальні бесіди учителів з метою запобігання ймовірних навчальних проблем)
- організація офіційних заходів у школі (впровадження практики запрошення спеціаліста з певного аспекту інклюзивної освіти)

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Profile of inclusive teachers. Odense: European Agency for Development in Special Needs Education. Retrieved from www.european-agency.org/sites/default/files/Profile-of-Inclusive-Teachers.pdf (Last accessed: 16.01.2019).
2. European Commission. Support for children with special educational needs (SEN). Luxembourg: Publications Office of the European Union, 2013.
3. Reid, G., Elbeheri, G., & Everatt, J. Assessing children with specific learning difficulties: A teacher's practical guide. Abingdon: Routledge, 2015.